Ч. 248. Пятниця 13 падолиста (31 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложанем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа утвореня нового кабінету. — Закон о анексії Босни і Герцеґовини. — Інтерпеляция в справі Сербії. — З балканьского півострова.

Справа утвореня нового кабінету вчера не лиш не поступила ані на крок наперед, але ще й погіршила ся так, що майже нема ніякої надії на утворене парляментарного кабінету. Найбільші трудности, як зрозуміло, роблять Німці і Чехи. Нинішний день буде рішаючий. Знаток парляментарних відносин, словеньский посол Шустерзич, вийшовши з візити у бар. Бінерта, сказав одному з редакторів „Slav. Corr.“, що шанси парляментарного кабінету суть дуже малі. Коли нині не удасть ся зложити парляментарний кабінет, то бар. Бінерт приступить сейчас до утвореня урядничого кабінету. Може навіть бути, що тої місиї підойме ся не він, але якийсь урядник. Пос. Шустерзич єсть того переконаня, що утворене урядничого кабінету означало би рівночасно і розвязане палати послів і то ще перед 1 січня 1909, бо годі преці припустити, щоби в часах загального права голосованя правительство помагало собі §. 14 в часї, коли парлямент нерозвязаний.

„N. fr. Presse“ доносить, що бар. Бінерт конферував оногди в Є. Експ. міністром Абрагамовичем, Намістником гр. Бобжиньским і краєвим Маршалком ґр. Стан. Баденім в справі обсади портфелю фінансів. Опісля принимав бар. Бінерт слідуючих парляментаристів: дра Зачека, дра Штайнвендера, Удржаля, Романчука, дра Челяковского і дра Кончі.

Коли би прийшло до утвореня парляментарного кабінету, то склад єго, як припускають, був би слїдуючий: Президент міністрів і міністер справ внутрішних бар. Бінерт; — фінанси др. Білїньский („Czas“ доносить, що коли би уступив мін. Коритовский, то уступив би і мін. Абрагамович); — зелїзниці Дершатта; — справедливість др. Сильвестер, Ебенгох або Вайскірхнер; — рільництво Прашек; — публичні роботи Фідлер; — просьвіта Штірґкг або Перґельт; — міністер без теки кн. Ал. Ліхтенштайн або Штірґкг; — німецкий земляк-міністер Перґельт або Шрайнер; — чеський земляк-міністер Грубан або ґр. Ярослав Тун; — польский земляк-міністер Абрагамович (наставив ся також Стапиньский).

Внесений в угорскій палатї послів проєкт закона о анексиї Босни і Герцеґовини звучить: §. 1. Парлямент приймає до відомости, що цїсар в цїли надания Боснї і Герцеґовинї конституцийної самоуправи, зі взгляду на давну звязь, яка сполучала єго предків на угорскім престолї з тими краями, розширяє свої верховні права на ті краї. — §. 2. Постанови закона з 1723 року, які містять ся в арт. I. і II. що до наслїдства престола, обовязують також в тих краях. — §. 3. Зі взгляду на то, що відносини Босни і Герцеґовини до угорскої держави анї в попередних анї в теперішних законах не суть усталені і що в тім напрямі розпорядженя закона з 1880 р. (арт. VII) суть в силї, поручає ся правительству, щоби доки в тім напрямі не настане зміна на основі порозуміня законодатних тїл країв угорскої корони і країв заступлених в радї державній, поступало після постанов арт. VI. закона з 1880 р. — § 4. Закон той входить в житє з днем оголошеня під услівєм, що обовязуючу силу одержать відповідні розпорядженя також зі сторони австрійскої ради державної.

В мотивах до сего закона сказано, що до анексиї спонукала конечність тревалого забезпеченя інтересів монархії в Боснї і Герцеґовинї, позаяк постанови берлиньского договору мають за мало тревалого характеру. В виду авантурничих плянів деяких кругів і зовнїшних впливів, мусить бути дана жителям Босни

7)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З німецкого — Г. Райнгардта).

(Дальше).

Джесі пустилась длятого назад вздовж того місця, де стояли кораблї. Вже змеркало ся. Моряки з ріжних країв стояли на березї, курили свої коротенькі люльки, плювали у воду і пряли пряжу. Дехто з тих виробляв і всілякі збитки. Так в однім місци якийсь малий, жовтий, незначний Япанець визивав найсильнїйших з поміж своїх білих товаришів, щоби з ним бороли ся. Єго висьміяли. Але коли він таки не переставав лїзти в очи, кинув ся на него якийсь лабатий Канадиєць. Здавало ся, що він того малого таки просто роздушить. Але деж там. Звинно, як ящірка, виминав малий жовтий чоловічок замахи свого противника і в найблизшій хвили вхопив єго за ліву руку повисше долонї. Спосіб, як він єго зловив і виконав скорий мов блискавка рух, можна було просто красним назвати. А мимо того той лабатий, до половини обернений, зробив перед ним глубокий поклін, не міг ані трошки боронити ся, крикнув з болю і признав ся побореним. Коли же той малий таки єго не пустив, зачав він пищати і просити ся, що робило дуже комічне вражінє. Але ще сьмілїйше виглядало, коли той єго змусив так низенько поклонити ся, що він таки вивернув ся як довгий на землю.

Малий Япанець знав ся очевидно на штуцї домашного „джіу-джіцу“ і ужив одного з єї способів.

Джіу-джіцу, бачите, то япаньский спосіб оборони без оружия. Єго можна назвати тріюмфом оборонности і зручности над простою силою. Коли тому лїпше придивити ся, то штука тота складає ся лиш з кількох користно підобраних способів, котрі мають на цїли зробити противника неспосібним до дальшої борби через викручуванє, обертанє або натяганє рук або деяких мязів, через удари кантом руки або через натисканє на деякі особливо вражливі місця на тїлї. Хто має в тім лиш трошки вправи, якої, розуміє ся, може набрати кождий, хоч би й не Япанець, може без особлившого напруженя сили побороти навіть і дуже сильного противника, скоро лиш відважно бере ся до него, може змусити єго вкляєнути перед ним на колїна або таки й положити ся на землю. Коли би той, до кого взяти ся тими штучнами способами, хотів стазити хоч би лиш найменший опір, то побільшив би лиш свій біль, так, що не міг би видержати, отже помагав би ще лиш сам до того, щоби став ще безсильнїйшим. Через завзятий або сильний опір міг би собі нехибно викрутити руку або ногу або навіть і зломити. Той, хто знає ся на „джіу-джіцу“, не потребує при відповідній осторожности бояти ся двох або й трох противників. Навіть такий, що кидав би ся з ножем на него, не вдіяв би єму, неузброєному нїчого.

Можна би кождому радити, щоби присвоїв собі один або два такі способи оборони. Кождий, навіть слабий тїлом, може остаточно поняти такий спосіб, хоч межи виконанєм а виконанєм може бути велика ріжниця. Вже само знанє, як брати ся до виконаня тих способів, може у кождого піднести дуже значно довіре до себе самого та помочи єму в якім небудь небезпечнім положеню. В той спосіб в многих случаях поборює ся по найбільшій части небезпечність вже наперед.

Джесі придивляла ся тому видовищу на березї зі щораз більшою увагою. Она стояла недалеко а відтак завела з Япанцем розмову про єго зручність. Підчас тої розмови сказав їй той моряк, що в Япанії не лиш більша часть мужчин але також і більша часть дївчат має вправу в „джіу-джіцу“ так, що не потребують бояти ся ніякого мужчини. Проста сила, бачите, не значить нїчого при „джіу-джіцу“.

Для Джесі було єго оповіданє мов би яким обявленем. До того ще она собі ще й пригадала, шо в ню-йоркских ґазетах читала якусь оповістку, в котрій якийсь япаньский „професор“ піднимав ся учити того „джіу-джіцу“. Она постановила зараз учити ся у него і таки вже не могла витримати. Хотїла з цїлою пильностию і витревалостию вивчити ся найважнїйших способів, а тоді нехай лиш хтось спробує ловити єї знов за горло або брати ся єї бити! Мусїв би впасти на колїна перед нею і просити помилуваня!

В Ню-Йорку поговорила она зараз з паном Ганкоком о своїм намірі. Він поґратулю-

і Герцеговини основа до сконсолідованя власчих сил против підбурюючих стремлень. Морального уровеня до проклямованя прилученя Боснї і Герцеґовини треба шукати в обставинї, що лиш через прилучене тих провінций може Австро-Угорщина вдоволити принятому на себе обовязкови удержаня порядку і культурального розвитку Боснї і Герцеґовини. Зі взгляду на то, що в справі державно-правних відносин будуть імовірно вести ся довголітні переговори межи Австриєю а Угорщиною, есть правительство за удержанєм арт. VI. закона з 1800 р.

Пос. Раковский поставив вчера в угорскій палаті послів інтерпеляцию до президента мінїстрів, чи дїйстно в Білграді такі відносини, що архівум австро угорского посольства треба було перенести до німецкого посольства і чи звістно правительству, що Сербія все поробила, щоби свою армію приготовити до війни та чи правда, що Росия обіцяла сербскому наслідникови престола, що буде підпирати інтереси Сербії. Які то можуть бути інтереси? Яке становище заняла би Росия, коли би Сербія спровокувала Австро Угорщину і чого можна в такім случаю сподївати ся по нїмецкім і італїяньскім союзнику?

Президент кабінету Векерле відповів: Позаяк що до декотрих порушених інтерпелянтом справ і що до теперішного межинародного положеня ведуть ся в рішаючих кругах переговори можу на інтерпеляцию лиш коротко і то в части відповісти: Не трачу надії, що загрожуюче мирове становище Сербії зробить місце спокійному і нормальному поглядови. Робимо все, щоби приготовити наші сили і звернути увагу Сербії на небезпечність та напімнути єї до спокійного поведеня. В тім взглядї може наша монархія числити на підпору не лиш наших союзників, але також і на підпору всіх держав. Длятого президент мінїстрів не думає займати ся подрібностями сеї справи а що до жадань Сербії не може дати відповіди, бо жаданя ті не сформуловано і они не звістні. До обнятя части турецкого довгу державного ми би нїколи не обовязали ся. Через окуповане країв свого часу улекшено Туреччинї задачу а через теперішну анексию зовсїм не пошкоджено фінансовим відносинам Туреччини. Длятого від самого початку уважали ми за виключене і нинї уважаємо так само, щоби ми в справі обнятя державного довгу або якихсь инших тягарів мали поробити якісь з'обовязаня. — Палата послів приняла сю відповідь до відомости.

„Fremdenblatt" пише: Вчерашне донесенє часописи „Petit Parisien" о однаковім виступленю Франциї, Англїї і Росиї в Білградї вимагає спростованя взглядно доповненя. Стан річи есть слїдуючий: Французке правительство вже перед якимсь часом дало сербскому правительству раду в дусї успокоєня і мира. Змаганя ті недавно повторено а до них прилучили ся також заступники і инших держав, за що австро-угорске правительство висказало їм подяку. Упімнення держав були тим більше на місцю, що Сербія вже від довшого часу робить далеко ідучі зарядженя войскові, особливо же поробила великі замовлення оружия і военного материялу, не говорячи вже о явнім зброєню ватаг в цїли викликаня повстаня в Боснї та о підбурюючих бесїдах високо поставлених личностий. На то поступованє звернено увагу правительств при згаданій повисше нагоді і рівночасно признано за річ пожадану, щоби заступники держав в Білградї в інтересї удержаня мира займали на дальше таке саме становище як доси. Зато безпосередного кроку австро-угорского правительства в цїли узисканя інтервенциї не було.

Новинки.

Львів, дня 12-го падолиста 1908.

— **Іменованя.** Краєвий Видїл іменував правно-адмінїстрацийного референта, секретаря Леопольда Бронєлевича, радником краєвого Видїлу в краєвім бюрі мелїорацийнім. — П. Мінїстер скарбу іменував старшим управителем податковим в окрузї краєвої Дирекциї скарбу в Галичинї податкового управителя Матія Березовского в Монастириских.

— **Руске тов-о педаґоґічне у Львові** перенесло свою канцелярию з улиці Сикстуской на ул. Вірменьску ч. 2 (там де філїя бурси) на I пов. куда всякі письма до товариства належить адресувати.

— **З Коломиї** доносять: В суботу вечером около пів до 8 год. поїзд льокальної зелїзницї, що їхав з Печенїжина через коломийский ринок на дворець, вискочив із шин при ул. Архікнязя Рудольфа. В наслїдок того перевернув ся один порожний віз цистерновий, а другий віз товаровий станув в поперек улиці. Пасажирів не було, а гальмівняк, що сидїв на возї, ще в пору віскочив і так уйшов смерти. На щастє в тім місци не було нїкого і обійшло ся без катастрофи.

— **Розбишацкий напад.** Онногди перед 6 год. вечером при мості зелїзничім на Клепарові напало 5 злодюгів на Льва Лапиняка, властителя реальности в Клепарові, котрий їхав однокінним возом. Один з них задержав коня, другий вдарив Лапиняка в лице, а прочі вискочили на віз і взяли ся рабувати. Липиняк почав боронити ся і бив напастників бичиском та наробив крику, взиваючи на поміч. Тимчасом над'їхало кілька инших возів, а напастники тодї втекли з обави, щоби їх не зловлено. Жандармерия на Клепарові слїдить тепер за розбишаками.

— **Страшне убийство.** Войтїх Мислївец, 35-лїтний господар у Волиця, ясляского повіта, чоловік дуже палкої вдачі, вернувши вечером дня 6 с. м. з лїса домів, застав там жінку і тещу в нетверезім станї. То его так розлютило, що він кинув ся насамперед на жінку і бив єї доти, аж она ледви ще дихала а в годину опісля і померла. Зробивши жінцї конець вишукав і тещу, котра сховала ся була в стайни та й єї убив. Убийника арештовано.

— **Арештованє божевільного.** В недїлю рано арештовано під будинком „Днїстра" у Львові Йосифа Серафина false Ільницкого, що втїк із заведеня для божевільних в Штайнгофі під Віднем. Ільницкий перебуваючи в Бернї швайцарскім виконав там в червни 1904 на російского амбасадора Садовского замах. Арештований заявив, що стрілив на Садовского з мести за те, що російске правительство сконфіскувало єму каменицю в Київі. По кількамісячних дослїдах швайцарскі власти помістили Ільницкого в заведеню для божевільних в Мінзінґенї, де був почтовим урядником. Згодом швайцарскі власти признали себе некомпетентними в тій справі і віддали его яко австрийского підданого властям австрийским, котрі знов помістили Ільницкого Серафина з заведеню для божевільних в Штайнгофі. Звідси удало ся єму незабавом втечи. Спроваджений на львівску полїцию Серафин відмовив всяких зізнань, просячи, щоби відослали его або до суду або на Кульпарків. Серафин є родом з Жидачева і перебував у Львові під іменем Дворского вже кілька тиждних, переписуючись з жидачївским бурмістром. Ся кореспонденция его зрадила.

— **Тїло Андреґо**, шведского інжинїра, котрий свого часу з двома товаришами полетїв був бальоном до бігуна і пропав разом з товаришами без вісти, мабуть знайшло ся. Капітан данського корабля „Юга", Сторн, доносить, що капітан аме

вав їй до єї гадки а навіть обіцяв ся покрити більшу часть коштів науки. — Ви то робите преці в інтересї підприємства — сказав він.

Джесі відшукала відтак того японьского „професора штуки" „джіу джіцу", котрого поручали газети. Був то вже старший, але незвичайно рухливий малий панок, котрий цїлим своїм єством і виглядом робив на неї враження малпи — враженє, котрого она не могла ніяк позбути ся. Згодила ся борзо що до часу вправ і платнї а першу годину назначили вже на слїдуючий ранок.

Містер Таніші — так називав ся той пан „професор" — старав ся передовсїм переконати ся о здібностях і границї можливости виобразованя своїх учеників або учениць, щоби після того міг свій плян уложити. Свій суд випрабляв собі при вступних вправах.

Так розпочинав він і у Джесі. — Передовсїм — казав він — мусите в своїй лївій долони і лївій руцї осягнути ту безусловну певність, зручність і свободу рухів, яку маєте в своїй правій долони і цїлій правій руцї. — Він привязав їй праву руку до плечий і казав їй виконувати лївою всїлякі вправи та радив їй робити то в кождій вільній порі. На другий день приступив до вправ, що мали на цїли скріпити сустави єї рук. На третий день взяв ся вже учити єї, як робити, щоби канти єї рук при стулених пальцях були тверді.

Затвердлий хоч би лиш трохи той кант руки, що від поля, есть бачите, просто страшним оружием не лиш у тих, що знають ся на „джіу джіцу", але й взагалї. Бо коли твердим кантом руки вдарити когось з переду по шиї, то можна єму нехибно заломити гортанку або так зване „Адамове яблоко".

В своїй ревности Джесі била кантами своїх малих рук так, що аж кров з них текла. — От так добре — додавав її ще учитель охоти. — Будуть як ріг.

Дальше познакомила ся она з найвражливійшими місцями на людскім тїлї, які суть між иншими: перший чиколонок малого пальця, верхна сторона руки межи середним а перстінним пальцем, сустав руки коло живчика, рамя в лікти, внутрішний мяз в місци на десять до пятнайцять центиметрів понизше пахи, Адамове яблоко на шиї, ніс при насадї і так дальше, та поясняя їй, як треба користувати ся всіма тими місцями у свого противника чи то підчас оборони, чи підчас зачіпки. Розуміє ся само собою, що він свої теоретичні поясненя старав ся зробити зрозумілими практичним виконуванєм. Але при тім обходив ся він не зовсїм делїкатно. Коли їй на примір показував, як треба тиснути або викручувати конець малого пальця або сустав руки коло живчика, то робив так, що она нараз крикнула таки на весь голос з болю. Але що він по правдї не робив так, як того „джіу-джіцу" вимагає, то она могла завсїгди внаслїдок своєї зручности і гнучкости вирвати ся від него. Якраз на то звернув він увагу. Він студиював степень єї зручности і єї притомність і на тім опер свій дїйстний плян науки.

В слїдуючих годинах приступив він до першої части науки дїйстного „джіу-джіцу" — до хватаня руки.

То відбуває ся в той спосіб, що зачіплений в одну мить ловить руку свого противника зверха, вигинає єї остро взад, підносить свою руку і зараз тисне знов в долину. Все, розуміє ся, мусить бути дїлом одної хвилї. Противник присяде зараз і від болю, який вчує, не може нічого вдїяти Коли би вигинанє его руки було за сильне, то она може і з сустава вискочити.

По тім учив єї иншого штучного хватаня — хватаня рамени. При тім розходить ся о то, щоби зачіплений своєю лївою рукою зловив за лївий сустав руки свого противника з боку від поля і несподївано покрутив ним значно до середини. Противник зігне ся зараз глубоко відвернений від зачіпленого і зачне пищати та буде просити ся, а то особливо тодї, коли зачіплений ще своєю вільною правою рукою вхопить противника за викручене лїве рамя зараз повисше лїктя. Коли буде так якусь хвильку робити, то противник обезсилений впаде на землю. Колиж би він не піддавав ся, лиш хотїв увільнити ся, то або викрутить собі або зломить руку в лікти.

(Дальше буде).

риканьского короля „Нельон“ чейкер (Chaiker) в подорожи по Лябрадорі, знайшов в якійсь печері хрест зі звичайного дерева з написою „Andrée“. а під хрестом тіло і пачку паперів. Що стало ся з обома товаришами Андре'го, не звістно; може знайдені папери дадуть якесь поясненє.

— Репертуар львівского руского народного театру в Стрию. В Пятницю, 13 с. м. „Жидівка“, опера в 5 діях Галеві'го. Гостинний виступ Шляфенберґа.

— Дрібні вісти. Доповняючий вибір двох членів ради повітової в Жидачеві з більшої посілости відбуде ся дня 3 грудня. — Вечер пісні і гумору дра Льва Лопатиньского відбуде ся в Бучачи в неділю дня 15 с. м. в великій салі „Рускої Бесіди“; початок о $7\frac{1}{2}$ вечером. Концерт в Чорткові з причин місцевих обставин відложений на пізнійше. — В закопі Боксал Майзель давнійше А. Х. Зінґер в Бориславі бухає кипячка з такою силою, що дає 82 ваґонів кипячки на день.— Безплатний готель знайшов собі Матій Сикора з Мужилова у вестибулю головної почти у Львові, бо підпивши собі добре зайшов там і уложив ся на спочинок. Поліция однак вишукала єму безплатнійше місце. — За крадїж дробу на Ринку арештовано зарібницю Павлину Древняк, котра від довшого часу крала дріб, користаючи з неуваги продаючих.

— Самоубийство дефравданта на поліциї. До Львова приїхав оногди з Гнізна в Позманьщині Йосиф Кабзіньский, книговодець тамошного товариства „Rolnik“ і наймив собі помешканє в Краківскім готели. Ще того самого дня стрітив він своїх знакомих з Познаня, котрі запросили єго до себе. Але вчера рано прочитали они в одній з польских ґазет, виходячих в Познани, вість, що Кабзіньский допустив ся дефравдациї на шкоду товариства „Rolnik“, забравши 30.000 марок (36.000 кор.). Они запитали зараз телеґрафічно згадане товариство а звідтам дістали коротку відповідь: „Арештувати!“ Раді нераді дали знати на полицию а звідтам вислано аґента Журка, щоби арештував Кабзіньского. Аґент пішов з обома знакомими на улицю Личаківску, де був Кабзіньский. Тут знакомі вивабили Кабзіньского, сказавши єму, що на улици жде на него якийсь пан, котрий має єму щось сказати. Кабзіньский вийшов а тоді приступив до него аґент і сказав, що з Познаня приїхала якась пані, котра хоче з ним побачити ся. Кабзіньский пішов зовсім спокійно з п. Журком, а той завів єго на полицию. О 8 год. вечером увійшли в браму і аґент пішов наперед та отворив двері до інспекцийної комнати. В тій хвили вчув за собою вистріл а коли обернув ся, побачив, як Кабзіньский повалив ся на землю. Самоубийника, котрому куля застрягла в мозку, уложено на софі і завізвано поготівлє ратункову, котра єго в стані непритомнім відставила до шпиталю.

При ревізиї переведеній в поліциї на річах самоубийника, знайдено два поляреси а в них всего 59 кор., револьвер „Velodok“ і ключі від вертгаймівскої каси. В пів години по самоубийстві наспіла до поліциї урядова депеша, вислана прокураториєю державною з повідомленєм, що против Йосифа Кабзіньского веде ся карне слідство о фальшованє документів і дефраудацию на шкоду тов. „Rolnik“ в Гнізні і просьба о єго арештованє.

† Померли: О. др. Атаназий Окуневский, емер. лікар повітовий і гр. кат. сьвященик, упокоїв ся дня 6 с. м. в 71 р. житя в домі свого сестрінця дра Л Озаркевича в Городку. Покійник по 13-літній службі сьвященичій повдовівши, посьвятив ся лікарским студиям і став і став з часом повітовим лікарем. Перейшовши на емеритуру, поселив ся у Львові і заложив „Тов о сьв. Андрея“, яке має на цїли побудованє санаторії для руских сьвящеників. Свою одиноку дочку др. Софію з Окуневских Морачевску виобразував на першу лікарку в Галичині. Покійник був рідним стрийком зглядно вуйком родин Окуневских і Озаркевичів. — Мария Вацівна, народна учителька, донька бл. п. пароха в Лужку горішнім, упокоїла ся дня 5 с. м. в 23 р. житя. — В Рукомиши помер Бернард Володислав Любич Потоцкий, властитель більшої посілости в 68 р. житя. — Богдан Іван Богосевич, властитель більшої посілости, помер у Львові дня 10 с. м. в 58 р. житя. Похорон відбуде ся в Рускім Банилові на Буковині.

Телеґрами.

Відень 12 падолиста. Правительство доручило президиї палати послів вчера закон о анексиї Босни і Герцеґовини. Складає ся він з трох параґрафів: §. 1 постановляє розширенє верховних прав Цїсаря і санкциї праґматичної на Босну і Герцеґовину; — §. 2 зносить дотеперішні постанови зак. з 22. лютого 1880 р.; — §. 3 постановляє, що закон входить в житя лиш на случай ухваленя єго також угорским парляментом.

Відень 12 падолиста. Шеф секциї в міністерстві справ внутрішних, Вольф, одержав достоїнство тайного радника.

Гамм (у Вестфалії) 12 падолиста. В закопі „Радбод“ настав сеї ночи вибух ґазів. В закопі тім знаходило ся 400 робітників. Побоюють ся, що згинуло 150 робітників. Доси видобуто тіла 9 робітників і 36 тяжко ранених.

Рим 12 падолиста. Папа приймив вчера польску депутацию з Галичини, в котрій взяли участь: архієпископи римо- і вірмено-католицкі зі Львова, епископи з Перемишля, Тарнова, Кракова і Львова, Маршалок ґр. Ст. Бадені, богато визначних парляментаристів і инших духовних і сьвітских личностий. Маршалок ґр. Бадені відчитав адресу в латиньскій мові з желанями для Папи з нагоди ювилею і просьбу о благословенє для Галичини і вітчини. Папа подякував, уділив благословения, окремо ще подякував галицкому соймови і сказав: Коли вернете до вітчини, скажіть, що Папа полюбив горячо дорогих братий і цїнить дуже високо вірність польского народу.

Мадрид 12 падолиста. Як зачувати, цїсар Вільгельм з'їде ся в лютім 1909 р. з королем Альфонзом у Віґо.

НАДІСЛАНЕ.

Курс львівский.

Дня 11-го падолиста 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 вр. . . .	563·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 вр.	400·—	410·—
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	550·—	558·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 вр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	99·—	99·70
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·25	93·95
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	92 20	92·90
III. Обліґи за 100 вр.		
Пропінацийні гал.	97·20	97·90
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	99·—	100·50
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·—	93·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·60	95·30
„ м. Львова 4% по 200 кор.	92·30	93·—
IV. Льоси.		
Міста Кракова	103·—	110·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·50	53·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·—	28·—
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·—	71·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	26·25	22·25
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·50	2·52
100 марок німецких	117·10	117·50
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: **Адам Крехoвецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).